

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XLV. — Izdan in razposlan dne 3. septembra 1870.

109.

Dopustno pismo od 25. junija 1870,

za delo in rabo železnice lokomotivne: a) od Nimburga do državne meje pri Dečinu s krilom v Prago; b) od državne meje pri Dolnji Lipki do primernega mesta Brnsko-Praške železnice pri Ustju nad Orlico; c) od nekega mesta sub b) imenovane poteze do avstrijske severnozahodne železnice pri Hlumcu; zadnjič d) od nekega mesta sub b) imenovane poteze do pripravnega mesta Pardubiško-Nemškobrodske poteze avstrijske severnozahodne železnice.

M i F r a n c J o ž e f P r v i, po milosti Božji cesar avstrijski;

apostolski kralj ogerski, kralj češki, dalmatinski, hervaški, slavonski, gališki, vladimirski in ilirski; nadvojvoda avstrijski; véliki vojvoda krakovski, vojvoda lotarinški, saleburški, štirski, koroški, kranjski, bukovinski, gornje-sleški in dolnje-sleški; véliki knez erdeljski; mejni grof moravski; pokneženi grof habsburški in tirolski itd. itd. itd.

Ker so knez Hugon Thurn in Taxis, grof Franc Salm-Reifferscheid, baron Ludovik Haber, Friderik Schwarz in Janez Liebig z družbo prosili, da bi se jim podelilo dopuščenje (koncesija), delati in rabiti lokomotivno železnico: a) od Nimburga do državne meje pri Dečinu s krilom v Prago; b) od državne meje pri Dolnji Lipki do primernega mesta Brnsko-Praške železnice pri Ustju nad Orlico in pa krila za zvezo te poteze s potezami avstrijske severnozahodne železnice, zazdelo Nam se je, z ozirom na občno koristnost tega podjetja, imenovanim prosilcem po postavi od 13. aprila 1870 (Drž. zak. št. 56) o prostosti davkov za nove železnice, to dopuščenje podeliti tako le:

§. 1. Podeljujemo koncesionarjem pravico, narediti in rabiti lokomotivno železnico:

- a) od Nimburga do državne meje pri Dečinu s krilom v Prago;
- b) od državne meje pri Dolnji Lipki do primernega mesta Brnsko-Praške železnice pri Ustju nad Orlico;

(Slovenisch.)

- c) od nekega mesta sub b) imenovane poteze do avstrijske severnozahodne železnice pri Hlumcu; zadnjič
 d) od nekega mesta sub b) imenovane poteze do pripravnega mesta Pardubiško-Nemško-brodske poteze avstrijske severnozahodne železnice.

Ako bi zveza potez a) in b), in katera se zdaj dela na Veliki Vosek, ne zadostila trgovinskim potrebam, bodo koncesionarji imeli pravico, napraviti krajšo zvezo med potezama od Voska do Hlumca in od Voska do Nimburga.

Vrhi tega zavezujejo se koncesionarji, da na zahtevanje državne uprave pod a) omejeno potezo iz Melnika zvežejo s Turnovsko-Kralupsko-Praško železnico pri Neratovicah na desnem bregu reke Labe, in da pri Ustji nad Labo napravijo zvezo z železnicami na levem bregu.

§. 2. Cesta sama in nje uredba za vožnjo naj se naredi po črtežu na drobno ustanovljenem, ki ga je ministerstvo za trgovino potrdilo.

Zlasti se je pri delanju železnice ravnati po zahtevah ministerstva za trgovino in po obstoječih občnih stavilnih in policijskih predpisih.

Prenaredbe v načrtih so pridržane odobrenju državne uprave, ako bi se po tem, kar tehnični pregled in politični po §. 6 postave za dopuščanje železnic zapovedani obhod ceste pokaže, vidile potrebne za javno občenje in za varnejši obstanek ceste, kakor tudi za izpolnitev postavnih določil.

Ako bi se pri izpeljevanju dela iz ozirov na stavbeno ekonomijo ali na službo pokazalo, da se mora ali da je koristno odstopiti od železničnega črteža ali od načrtov na drobno ustanovljenih, — s čimer se pa v §. 1 določena mer železnice ne sme predružačiti, niti se sploh smejo razmerja gledé na ležo in mer obrniti na slabše, — mora se takej predružačbi tudi izprositi potrjenje od državne uprave.

Spodnje delo vseh teh železnic sme se narediti samo za eno kolejo.

Državna uprava ima pravico takrat zahtevati ondi, kjer se ji bo zdelo potrebno, da se napravi spodnje delo za drugo kolejo in ta koleja naredi, kadar bo letni kosmati dohodek skozi dve leti zaporedoma 180.000 gld. v srebru na miljo presegal.

Koncesionarji se zavezujejo zarad porabe kolodvorov že obstoječih ali dopuščenih železnic na stikališčih njihne ceste, kakor tudi o uredbi službe pri prehodu z ene na druge železnice skleniti dogovor z dotičnimi upravami. Troške za potrebna razširjalna dela na tujih kolodvorih bodo trpeli koncesionarji.

O nadaljevanji Nimburško-Dečinske železnice od državne meje na Sasko, oziroma o stiku obojestranskih železnic in občilni službi postavijo se dotične določbe z državno pogodbo, katera se sklene s kralj. sasko vlado, in koncesionarji bodo dolžni podvreči se tem določbam in dolžnostim, ki bodo iz njih izvirale za-nje. Državna pogodba se bo sklenila in izvrševala, kolikor bo moči, z ozirom na korist koncesionarjev. Ustanoviti določbe glede stika pruske železnice, gredoče od Sredolesja do državne meje pri Dolnji Lipki, in glede ravnalne službe na postaji v Sredolesju pridržuje se po državni pogodbi od 5. avgusta 1867 (Drž. zak. št. 128) dogovoru, kateri se klene med obojestranskima železnocestnima upravama, in koncesionarji bodo dolžni podvreči se določbam členov XIV do vštetega XVII omenjene državne pogodbe in dolžnostim, ki bodo iz istih za-nje izvirale.

Dotični dogovor bode treba predložiti državni upravi da ga odobri.

Državni upravi je pridržana pravica, ako bi se dorazumenje ne doseglo, postaviti pogoje za vzajemno porabo voz domačih sosednjih železnic in za dopeljavo rudniških in drugih železnic po lastni potrebi v to železnico.

§. 3. Koncesionarji se zavezujejo, da koncesionirane železnice in sicer potezo Nimburško-Dečinsko s krilom od Lise v Prago v štirih letih dodelajo; da delo železnice od Dolnje Lipke do Ustja nad Orlico v treh mesecih, počenši od dne, katerega jim se izroči dopustnica, začno, in v zmislu državne pogodbe od 5. avgusta 1867 (Drž. zak. 128) v tisti dobi, ko se izdela pruska za stik potrebna železnica proti Kladskemu (t. j. ne pred koncem l. 1872), dovršijo in dodelane železnice občni službi izročé.

Dalje bode dolžnost koncesionarjev, v dveh letih po začetni vožnji na železnici od Dolnje Lipke v Ustje nad Orlico, vsikakor vsaj eno izmed zvez omenjenih v §. 1 sub *c* in *d*, z avstrijsko severnozahodno železnico, katero hočejo prej, dodelati in občni službi izročiti, druga teh zvez pa se mora zadnji čas v štirih letih počenši od istega roka, dovršiti in službi izročiti, ako ne, bode koncesija za to potezo minila.

Da izpolnijo to dolžnost, to morajo koncesionarji državni upravi zagotoviti s kavejjo od 360.000 goldinarjev avstr. velj.

Ta kavejja se mora odšteti v gotovini ali pa dati v borsnih papirjih po kursu ali v bankovnih menicah ali blagajniških listih kake Dunajske banke, ter se jim povrne, brž kakor izkažejo, da se je po 1.200.000 gl. potrošilo na eni strani za delo Nimburško-Praško-Dečinske železnice, na drugi strani pa za delo železnice od Dolnje Lipke v Ustje nad Orlico z eno ali drugo v §. 1 pod *c* in *d* omenjenih zveznih železnic.

Spisi in pisma o tem povodu narejena uživajo prostost od pristojbin in štemplja.

§. 4. Koncesionarjem se za izpeljavo koncesionirane železnice dodeljuje pravica razlastitve po določbi dotičnih postav.

Ista pravica naj se dodeli koncesionarjem zastran železnocestnih kril do posameznih obrtnišč, o katerih bi državna uprava spoznala, da so koristna za javni interes.

§. 5. Koncesionarji se imajo pri delanju koncesioniranih cest in pri njih rabi držati tega, kar ustanavlja pričujoče dopustno pismo, kakor tudi tega, kar velevalo na to stran dane postave in ukazi [zlasti postava za dopušcanje železnice od 14. septembra 1854*), in reda za vožnjo po železnicah od 16. novembra 1851**)], in tako tudi postav in ukazov, ki bi se v prihodnje utegnili izdati.

§. 6. Koncesionarji imajo tedaj zlasti tudi zastonj voziti pošto in poštne postavljenice po predpisu §. 68 omenjenega reda za vožnjo po železnicah, in poštna uprava ima oblast za vozovlak, ki od končnih postaj vsak dan odrine, določiti, kdaj ima oditi in kako hitro ima voziti med tema končnima postajama tje in nazaj.

Kolikorkrat bi poštna služba zahtevala več nego en voz z osem kolesi ali dva čveterokolesna vozá, dobé koncesionarji za vsak voz, ki ga več dado za ta namen, odškodnino po enem goldinarji na miljo.

Ako bi se poštni upravi potrebno zdelo, na koncesionirani železnici vpeljati ambulatno pošto, kakoršna je po drugih avstrijskih železnicah, morajo koncesionarji te voze o svojem trošku vzdrževati in popravljati.

Za opravljanje poštne službe v postajah mora se pripravna poštna pisarnica z izbo za potrebščine v železničnem poslopu zastonj prepustiti, in ako bi na to stran bilo še večjih potrebščin, naj se napravi poseben dogovor.

*) Državnega zakonika od leta 1854, št. 238.

**) Državnega zakonika od leta 1852, št. 1.

Dalje imajo koncesionarji dolžnost, poštno pošiljke — ki nimajo denarne vrednosti — in katerih ne spremlja noben poštni uradnik ali služabnik, brez posebnega povračila na dotične postaje odpravljati in ondi jih izročati.

Pisma, ki si jih gledé na upravo železnice železnično ravnateljstvo (upravno svetovalstvo) in pa organi njemu podložni ali ti organi med sabo pošiljajo, smejo se na dotičnih kosih ali daljavah te železnice odpravljati po železničnih postavljenjih.

§. 7. Koncesionarji imajo dolžnost, upravi državnega telegrafa napeljavo telegrafov poleg železnice na železničnih tleh brez posebnega povračila dopustiti.

Toda telegrafska uprava se mora s koncesionarji domeniti zastran mesta, kje ima napeljava iti.

Dalje morajo koncesionarji brez posebnega plačila prevzeti varovanje telegrafske napeljave po železničnem osebju.

Nasproti pa imajo koncesionarji tudi pravico žice (drát) za železnični telegraf pritrjevati na kole državnega telegrafa.

Železnični telegraf, če državna uprava zastran državnih poslanic (depeš) drugače ne zapové, in zastran privatnih ničesar ne dogovorí, rabi se edino za naznanila, ki se tičejo vožnje po železnici, in torej je ta poraba pod vplivom in nadzorom državne uprave.

§. 8. Visokost voznine za ljudi in blago podvržena je sledečim utesnitvam :

Maksimalna tarifa na avstrijsko miljo, in to pri popotnih za osebo

v I. razredu	36 kr. avstr. velj.
„ II. „	27 „ „ „
„ III. „	18 „ „ „
in „ IV. „ (v vozu za stoječe)	10 „ „ „

Pri brzovlakih, ki morajo imeti vsaj vozove I. in II. razreda, smejo se te tarife povišati za 20 odstotkov pod pogojo, da se pri teh brzovlakih ne bo vozilo z manjšo hitrostjo nego je navadna poprek računeč pri brzovlakih drugih avstrijskih železnice.

Maksimalna tarifa zastran blaga pri navadni hitrosti na colni cent in miljo :

I. razred	1·95 kr. avstr. velj.
II. „	2·25 „ „ „
III. „	3 „ „ „

Izjemno imajo za sledeče reči pri polnih vozovih veljati tile postavki voznine :

	Za prvih deset milj	Za večo daljavo
Za žito in sol	1·5 kr.	1·4 kr.
„ drva in les	1·2 „	1·0 „
„ premog, <i>koaks</i> , stiskano šoto, rude, železne plošče, kamenje zidarsko in apnarsko	1·0 „	0·8 „

Za odpravnino se vzema od vsega blaga po 2 kr. na colni cent. V tem je zapopadeno plačilo za nakladanje in razkladanje in za občno zavarstvo.

Ako bi dotičnik sam blago nakladal ali razkladal, bode se za odpravnino samo po 1·5 kr. od colnega centa jemalo.

Zastran voznine od drugih stvari, zastran ustanovljenja ležarine, razredbe blaga in drugih določeb gledé na prevažanje blaga treba bo tako ravnati, da dotične cene in določbe ne bodo smele nikakor biti večje in nadležnejše od ónih, ki veljajo na avstrijski severno-zahodni železnici.

Na kosu železnice od Sredolesja do Ustja nad Orlico in na železnici, ki pelje dalje odtod do kosa avstrijske severnozahodne železnice od Pardubic do Nemškega Broda, bodo koncesionarji smeli odmeri voznine za ljudi in blago za podlogo jemati poldrugo dolžino; to da v takem primeru se ne bode smela šteti nobena odpravnina.

Uravnavanje voznin za ljudi in blago med tu postavljenimi mejami pristoji koncesionarjem.

Pri tem pa se nima nikomur osebno predstvo dajati. Če se torej kakemu odpravniku ali pošiljaču blaga pod gotovimi pogoji voznina zniža ali katera druga ugodnost dodeli, mora se ta znižba ali ugodnost dodeliti vsem odpravnikom ali pošiljačem, kateri so voljni izpolniti iste pogoje.

Vse posebne tarife se morajo javno razglasiti.

Vsakakor ima državna uprava oblast, primerno znižati voznino s stranskimi pristojbami vred, brž kakor čisti dohodek zadnjih dveh let preseže deset odstotkov napravnega kapitala.

Še se ustanovljuje, da se bodo v neposrednjem vzajemnem občenji in prehodu s potez avstrijske severnozahodne železnice na tu koncesiorane poteze in narobe, glede na tarifo, daljave strinjale in tu koncesionirane linije na to stran štele za del avstrijske severnozahodne železnice.

§. 9. Dopusča se odmerjati in pobirati voznino za ljudi in blago v domačem srebrnem denarju, vendar tako, da se plačilo po kursni vrednosti preračunjeno mora v dežel-nem denarju jemati.

Tarifa se mora vsak mesec posebej na zaprosbo koncesionarjev, kakor tudi na zaukaz državne uprave, po srednjem kursu srebra v preteklem mesecu preobrniti (reducirati) na deželni denar, pri čemer se brez privolitve koncesionarjev ne sme iti čez 5 odstotkov izpod srednjega kursa.

§. 10. Transporti vojakov se morajo opravljati po določbah dopustnega pisma avstrijske severnozahodne železnice.

Te določbe naj se obračajo tudi na stražo finančno in varnostno, ki sta uravnani po vojaško.

Koncesionarji se zavezujejo, da bodo na koncesionirani železnici potujočim vojakom naklanjali polajšila, ki so jih vse uprave avstrijskih železnic dodelile.

Koncesionarji se zavezujejo, da pristopijo obstoječemu dogovoru avstrijskih železno-cestnih uprav zastran vzajemnega pripomaganja z vozili pri večjih vojaških transportih, in pa organskim določbam in službenemu propisu za vojne železnocestne oddelke.

§. 11. Državni uradniki, postavljeni in služabniki, ki po naročilu gosposke nad-gledujoče upravo železnic in vožnjo po njih, ali zarad varstva državnih interesov po kon-cesiji ali iz dohodarstvenih ozirov porabijo železnico in izkažejo naročilo te gosposke, morajo se s potno robo vred zastonj voziti.

§. 12. Državna uprava ima pravico, kadar bi živež v avstrijskem cesarstvu bil ne-navadno drag, ponižati za-nj voznino na polovico maksimalne cene.

§. 13. Koncesionarjem se daje tudi pravica, odstopiti to dopustnico avstrijski severno-zahodni železnici, ali pa napraviti posebno družbo delničarsko in za nabor potrebnega

denarja izdati delnice in predstvene obligacije slovóče na prinesca ali na stanovitna imena izdane najmenj na 150 gl. v srebru, ki se smejo na avstrijskih borsah prodajati in uradno notirati.

Znesek, nabavljen s predstvenimi obligacijami, ne sme preseči treh petin pravnega kapitala.

Če se predstvene obligacije izdadó v tuji valuti, mora se znesek tudi v avstrijski valuti naznaniti.

Predstvene obligacije se morajo prej odplačati nego delnice.

Ako bi se tu koncesionirane železnice zedinile z avstrijsko severnozahodno železnico, bodo se vkupni troški razdelili po teh le določbah :

- a) troški za ravnateljstvo in upravo po primeri kosmatih dohodkov, ki so jih posamezne skupine železnične imele;
- b) založba za penzije, provizije in podporščine po primeri plač in mezd, izplačevanih na posameznih železničnih kosih;
- c) troški za popravo in vzdržbo vozil, in troški za odpravo vlakov, kateri neposrednje prehajajo z avstrijske severnozahodne železnice na katero tu koncesioniranih potez ali narobe, po primeri milj, katere vlaki na vseh železničnih kosih prehodijo;
- d) troški za kolodvore v Nimbргу, Ilumci in za zvezni kolodvor poteze Pardubiško-Nemškobrodske, v primeri k številu vlakov iz teh kolodvorov odhajajočih in va-nje prihajajočih.

Družba nastopi vse pravice in dolžnosti koncesionarjev, družbena pravila potrebujejo potrjenja državne uprave.

§. 14. Koncesionarji imajo oblast, agencije v domačih in vnanjih deželah postavljati, kakor tudi napravljati vozila za ljudi in blago po vodi in po suhem, držeč se obstoječih predpisov.

§. 15. Koncesionarji se zavezujejo, da bodo krepko podpirali napravo krilnih železnic v obrtniške zavode poleg glavne železnice, in da se bodo o tem z dotičniki dogovarjali.

§. 16. Koncesionarji se zavezujejo, da bodo za postavno nadgledovanje železnocestnega podjetja z ozirom na opravila s tem združena v državno blagajnico plačevali po čez letno povračilo, katerega znesek določi državna uprava v primeri k dotični dajatvi drugih tozemskih železnic.

Še prevzemajo koncesionarji dolžnost, da bodo sosebno gledali na pripravne doslužene vojake, sosebno pa dobro dosluživše podoficirje po meri cesarskega ukaza od 19. decembra 1853, če se oglašé za kako službo.

§. 17. Za železnico koncesionirano se dodeljujejo od strani države ta-le polajšila :

- a) Oprostitev od dohodnine in štempeljskih pristojbin za kupone, kakor tudi od vsakega davka, ki bi se morebiti s prihodnjimi postavami vpeljal, za trideset let.
- b) Oprostitev od štempla in pristojbin za vse pogodbe, vloge in druga pisma za nabavo kapitala, in za delanje in opravo železnice do tistega časa, ko se izroči občni službi.
- c) Oprostitev od štempljev in pristojbin za prvo izdatbo delnic in predstvenih obligacij kakor tudi začasníc (interimálnih listov), in prenosnine, ki bi jo bilo plačati od kupljenega zemljišča.

§. 18. Stavbeni račun se bo sklenil po tem, ko se ta železnica popolnoma dodela in v občno porabo izroči, po načrtih od strani državne uprave potrjenih vendar pod pridržkom kake poznejše dopolnitve.

Na stavbeni račun se pišejo:

- a) troški pripravljalnih del in sestave projekta;
- b) troški za dokončno naredbo in opravo železnice, interkalarne obresti stavbenega kapitala, kakor tudi drugi potroški, ki so bili potrebni za dodelanje in odprtje železnice;
- c) troški za nabavo denarjev, oziroma srednji znesek kursne izgube pri izdatbi delnic in predstvenih obligacij za nabavo potrebne gotovine.

§. 19. Državna uprava ima pravico prepričati se, da je železnica v vseh delih namenu primerno in trdno narejena in za službo upravljena, ter zaukazati, da se napake na to stran odvrnejo in oziroma odstranijo.

Tudi ima državna uprava pravico, po svojem človeku pregledovati gospodarjenje.

Komisar, ki ga postavi državna uprava, sme tudi, kolikorkrat mu se treba zdí, priti v seje upravnega odbora, kakor tudi k velikim zborom, ter državnemu interesu škodljive naredbe ustavljati.

§. 20. Doba, doklej bo koncesija trpela in po §. 9, b) postave za dopuščanje železnic varovana, da se ne smejo napraviti nove železnice, ustanovljuje se na devetdeset let od tistega dne, katerega se začne vožnja po vseh tu koncesioniranih potezih, in ko ta doba preteče, mine koncesija.

Koncesija izgubi svojo moč tudi, če se rok v §. 3 ustanovljeni za dokončanje dela in za odprtje železnice ne bi dostal, ter bi se prestop roka ne mogel opravičiti ne v zmislu §. 11, b) postave o dopuščanju železnice, niti sosebno s kako politično ali finančno krizo.

§. 21. Državna uprava si pridržuje pravico, kadar preteče trideset let od dne, katerega se je izdala dopustnica, vsak čas odkupiti koncesijonirano železnico.

Da se določi odkupščina, bodo se letni čisti dohodki, ki jih je podjetje v zadnjih sedmih letih pred pravim odkupom imelo, seštelí, od tega čisti dohodki dveh najslabših let odbili in po tem poprečni čisti dohodki ostalih petih let za podjetje izračunili.

Ta srednji znesek se bo koncesijonarjem kakor letnina plačeval v pololetnih ratah dotle, dokler se ne izteče koncesija.

§. 22. Kadar mine koncesija in tisti dan, ko mine, prihaja država brez vračila v neobteženo last in uživanje koncesijonirane železnice, zlasti tal, zemeljskih in umetnih del, cele spodnje in vrhne naprave in vse nepremične železnične pritekline, kakor so: kolo-dvori, nakladališča in razkladališča, vsa za železnično rabo potrebna poslopja na odhodih in prihodih, stražnice in nadgledovalnice z vso opravo v stoječih mašinah in vseh nepremičninah.

Kar se tiče premičnih reči, kakor so: lokomotivi, vozovi, premične mašine, orodje in druge naprave in robe, kolikor so potrebne ali dobre za nadaljno službo, naj prejde toliko teh reči in oziroma toliko vrednosti zastonj na državo, da se bo ujemalo s prvo železnično opravo, ki je zapopadena v pravem kapitalu.

Po odkupu železnice in od dne tega odkupa prihaja država, plačujoč izračunjeno letnino brez drugega vračila v last in uživanje tu koncesijonirane železnice z vsemi prej ome-njenimi dotičnimi rečmi, tako premičnimi kakor nepremičnimi.

Naj mine koncesija ali naj se železnica odkupi, ostaje koncesionarjem last rezervnega zaloga napravljenega iz lastnih dohodkov podjetja in kar imajo denarjev terjati, po tem last posebnih del in poslopij napravljenih ali pridobljenih iz lastnega imetka, kakor so: peči za koaks in apnenice, livnice, fabrike za mašine ali drugo orodje, shranišča, koaks, hranišča za premog in drugo robo, ktere so si pridobili ali sezidali po dovolbi državne uprave z izrečnim pristavkom, da ne bodo železnična priteklina.

§. 23. Še se državni upravi pridržuje pravica, ako bi se vkljub izrečenemu svarilu po večkrat prelomile ali zanemarile dolžnosti v dopustnici ali postavah naložene, poprijeti se naredeb postavam primernih in po okolnostih, še predno izteče čas koncesije, izreči, da je koncesija moč izgubila.

Resno opominjaje vsakega, da ne dela zoper to, kar ustanovljuje le-ta dopustnica, in dodeljujoč koncesionarjem pravico, zastran izkazne škode pred našimi sodišči zahtevati odškodbe, dajemo vsem oblastim, kterih se tiče, trdno povelje, naj ostro in skrbno čujejo nad to koncesijo in vsem tem, kar se ustanavlja v njej.

V dokaz tega izdajemo to pismo, zapečatenó z Našim večjim pečatom, v Našem cesarstva glavnem in prestolnem mestu na Dunaju, pet in dvajsetega dne meseca junija v letu po odrešenju sveta tisoč osem sto sedemdesetem, Našega cesarjevanja dva in dvajsetem.

Franc Jožef s. r.

Potocki s. r.

Holzgethan s. r.

Pretis s. r.